

Plymouth, Pa. 9 Lapkričio.

Paskutiniame laike daugelyje vietų pradėjo tvertis draugystės blaivystės, kartu ir pagelbinės. Kad tokios mums yra reikalingos, niekas neprieszins. Budami blaivais sumažinsime savo skurdą ant didesnės pusės, nes uždarbį, nors menką, suvartosime gyvenimo reikalams, apsiszvietimui, galėsime daugiau paszelpiti tautiszkas organizacijas bei tėvyniszkus reikalus, kas iki sziolei isz didesnės dalies liko karcziamose. Tulose vietose pirm 5 metų buvo užsidėje draugystės blaivystės, kurių pamatu buvo vien negerti svaiginanczių gėrymų. Tokios ilgai neužsilaike, pakriko. Dabartinės blaivystės draugystės yra kartu ir paszalpos draugystėmis, turincziomis jau bent kiek tvirtesnį pamatą ir lukuriūjama, kad jos užsilaikeys ilgiaus negu buvusios. Tulos draugystės yra pasirenge net blaivystės organą iszleisti. Szįdien visi mūsų laikraszcziiai remia blaivystę ir dėlto nematome reikalo iszleisti naujo laikraszcziio kaip blaivystės organo, nes bile vienas laikrasztis mielai patalpins rasztis apie blaivystę ir bus blaivystės organu, ir budamas labiaus iszsiplatinę suteiks blaivystei didesnę naudą ir užczėdys iszleidimo kasztus, kuriūs isz pradzios bent, bus sunku esanczioms draugystėms iszdėti. Nieko butu, jeigu blaivininkų butu nors 1000 jau, tada galima butų drasiai organą iszleisti nors be pelno.

Apart kitur susitvėrusių blaivystės draugysezių, praėjusį nedėdienį susitvėrė ir pas mus, Plymouth, blaivystės draugystė pagelbinė vardan „Simono Daukanto“. Draugų ant pradzios prisiraszė 11. Tikima, kad ateitėje skaitlius draugų žymiai pasididins ir virszins kitas draugystes. Kad patraukti žmo-

nes prie pristojimo, tapo nartarta apie 20 arba 27 diena szio mėn. suszaukti abelną susirinkimą, užkviesti daug kalbėtojų, kurie iszaiszkins blaivystės naudą.

Virszininkais „Simono Daukanto“ blaivystės draugystės tapo iszrikti:

Virszininku: P. Mikolainis, Rasztininku: K. Butvilauckas, Iszdininku: J. Stepanaviczius, Užveizėt. iszdo: J. Makauckas, Marszalka: J. Škindėlis.

Užsitarnavusiam rasztininkui lietuviai isz Newark, N. J. paaukavo:

- M. Ambrozevycze —25
- I. Gaubis —25
- J. Laukaitis —25
- S. Pranis —25
- I. Vitkas —25
- J. Jablonski (lenkas) —25
- V. Pranis —15
- P. Pranis —15
- A. Pranienė —10
- M. Pranienė —10
- A. Valiuszis —10
- L. Arėliunas —10
- M. Miszkunas —10
- V. Janulionis —10
- P. Daukszis —10
- M. Daukszis —10
- K. Matijoszaitis —10
- P. Urniezius —10
- Labu \$2,80

Lietuviai isz Anglijos įvairių vietų paaukavo: (Sztitos aukos isz Anglijos nėra mums prisiustos, bet statei kur reikia yra nusiustos.)

- Vytautas \$5—
- Antanas Karalius —25
- Jurgis Vieraitis —25
- Prancisz. Vasiliauskas —25
- Jonas Stuczynskas —25
- Jūzas Szilaitis —25
- Jonas Kisielius —25
- Jurgis Lukoszeviczius —25
- Jūzas Jeseliunas —25
- Antanas Ambrazas —25
- Jonas Lubinskas —25
- Jonas Kuneta —25
- Jonas Sakalauskas —25
- Leonardas Brūzis —25
- Aleksandras Lizdas —25

- Baltram. Kubilskis —25
- Jonas Zareckis —25
- Kazimieras Auszra —25
- Jurgis Ruszinskas —25
- Anupras Bandzeviczius —25
- Patrick Jones (airis) —25

Labu \$10—

Apart to dar paaukavo: Jurgis Maszaitis, Jūzas Olczikas, Baltr. Ramanauskas, Jonas Vasiliauskas, Jonas Lapinskas, Petras Lukoszeviczius, Jūzas Lukoszeviczius, Kazim. Maknaviczius, Tam. ir Jūz. Kasperskai, Motiejus Linert, Jonas Auszra, Jurgis Rainertas, Stanislovas Janulis, Adomas Senkeviczius, Jonas Dereszkeviczius, Povilas Kauszauskas, Kazim. Lietuvnikas, Jūzas Brilvica, Jonas Peczenkus, Jonas Merkeviczius, Jūzas Tereseviczius, Jurgis Szvabas, Jūzas Jurgelaitis, Jūzas Kvietelaitis, Petras Saurusaitis ir Adomas Gurczius. Visi drauge sudėjo \$2,18 ct.

Labu \$12,18

Isz Lietuvos.

Kalviai (Vilniaus gub. Trakų pav.) Perskaitę 5 ir 6 num. „Tėvynės Sargo“ nudziugau radę žinę ir isz mūsų kraszto, apie padėjimą vargszų Kalviezių, bet kad toji žinė „T. S.“ yra klaidi, dėlto czion apraszau, kaip isz tikro dalykai stovi. „T. S.“ raszo, kad pas mus szventimas (dievmaldystė) yra du nedėdienius lietuviszikai o trecziajį lenkiszikai. — Priesz atėjimą kun. Kantrimavicziaus, miręsis Kalviūse kun. Zinkus, visados sakė pamokslus lietuviszkus. Atejus Kantrimavicziumi tapo pamokslai sakomi lenkiszikai ir mažai kas isz vyrų lenkiszkiems pamokslams prieszinosi, tik vienios moters bepertrukio gūdėsi, kad jų naujasis kunfugėlis sako pamokslą o jos nieko nesupranta. Atsirado ir vyrų, kurie pasigailėję savo moterių, reikalavo, kad kuningas sakytu pamokslus lie-

tuviszikai, sakydami, kad jų moters lenkiszkių pamokslų nesupranta; vienok kuningas ant tokio reikalavimo nuszypsojęs atsakydavo: „Tai tu Szimai arba Petrai isiklausęs mano pamokslą lenkiszikai, parėjęs namon moterims pasakyk lietuviszikai“ ir taip užsibaigdavo reikalavimai lietuviszkių pamokslų.

Numirus Kantrimavicziumi, atėjo pas mus kun. Szopara, kuris sakė pamokslus lietuviszikai. Labai džiaugėmės iszgirdę lietuviszkus pamokslus, jie mums patiko, visiljus pamylejome kaip ir patį pamokslininką, nes jo pamokslai skyrėsi nū kitų visų. Pamokslūse jisai aiszkinio, kad reikia turėti didesnę santaiką netikt susiedams bet ir broliams, idant nesigaiszinti bereikalिंगai prie dalinimosi tėviszkes, dėl menko daikto nesiprovoti, neiti į sudus, kuriūse netikt maskoliai bet ir mūsų valsczių iszrinkti sanariai — girtūkliai, apiplėszia visus, nejudosziauti ir nepardūti už malką degtinės savo brolių maskoliams, negirtūkliauti, bet rūpintis gyvenimą pagerinti, grinczias su kaminiais statyti, užlaikyti didesnę czystumą dėlko susimazins daug ligų. Dėl stokos vietos nėra galima iszpasakoti jo visus gerumus, reiktų didelę knygą paraszyti apie jo naudingus darbus, kuriūs ant kožno žingsnio dėl mūsų dirbo. Bet mūsų neprieteliai lenkai ir iszgamos lietuviai ne ilgai žvairavo ant truso to darb-sztaus kuningo, mylincziio savo žmones, jie tūjaus pasigūdė dvasiszikai valdziai, kad nesupranta tos „chamų“ kalbos, kurioje kuningas pamokslus sako ir dar, girdi, kun. su „chlopais“ bicziūliauja; dvasiszkaigi valdzia perrugusi lenkyste ir maskolyste, neveizėdama reikalavimo visos parapijos (iszskiriant tūs iszgamus), iszkėlė mūsų mylimą kuningą toli, toli, kas zin kur gudijon.

Verkdami praszėme džiakono, kuris kartu su maskoliais atvažiavo kun. Szoparą išvežtu, kad paliktu jį pas mus, bet kur tau atpraszyši, kysziš, kurį išgamos į džiakono kische- nių įkiszo, padarė jo szirdį akmeniu ir ledu. Kun. tūmi tarpu neiszvežė dar, bet davė paliepima, kad patsai išvažiūtu Drujon.

Vieszpatie atsižvelgk ant paklydusių mūsų dvasiszkų p'emenų ir suteik jiems protą.

Atkeltas ant kun. Szoparos vietos kun. Skruzdis, nenorėjo sakyti lietuviszkų pamokslų; vyrai kelis kartus keliavo Vilniun pas vyskupą, maldaudami sugrazinimo kun. Szoparo, bet viskas liko be pasekmės, iszmeldė tik tiek, kad dabar po lenkiszko pamokslo pasako ir lietuviszką. Giedojimai bazn'czioje esti vieną nedėldienį lietuviszki, kitą gi lenkiszki. Lenkai tvirtina, kad mūsų parapijoi esą pusė lenkų, už tai czionai padūdu suraszą sodzių, kuriūse gyvena lietuviai, ir lenkai. Sodziai vien lietuvių apgyventi: Sznipelei, Kandrotai, Szvelionys, Rokiszkiei, Kazokai, Butkiemis, Kriauciszkes, Viliunai ir Truseikiszkiei. Lenkais apgyventi sodziai: Zosztautai, Szaliszkis ir Jaginiszkiai, kuriūse ir lietuvių po keliolika gyvena bei maskolių; dvarūse gi Kalvių ir Plytininkų, kuriūse visi darbininkai yra lietuviai kaip ir sziiūse palivarkūse, Kolionija, Silviszkes ir Szventininkai. Gyventojų visos parapijos skaitosi tikrai 3400. Tai gi matote meli viengencziai kiek mus parapijoi yra lenkų, Kalvių miestelis yra mažas ir mažai jamė gyven lietuvii ir tie patys yra iszvirtę į lenkus. Po padalinimo pranedėliui baznytinių giedojimų, lenkiszikai nėra kam giedoti ir lietuviai noroms nenoroms gieda ir už lenkus.

Vieną kartą buvo atlaidas ir pripilė giedoti lenkams.

Lietuviai susitarė, jei negiedos patys lenkai, tai jie negiedos lenkiszikai bet lietuviszkai. Lenkų giedorių nebuvo ir nėra, ir lietuviai viską atgiedojo lietuviszkai, net ir per procesiją lietuviszkai giedojo; tai kuningėlis per pamokslą kad maudė tai maudė giesmininkus, visas pamokslas buvo tikt apie jūš ir netekęs kun. stambesniųjų zodzių emėsi už szvelniųjų, kaip tai, gyvaczių ir velnių su ragais; girdi, toksai žmogus, kurs gieda lietuviszkai, yra paktesnis už velnę. Bet koks yra mūsų kuningėlis, kuris vietoje Dievo garbės platina lenkystę o naikina lietuystę, tai apart pikto velnio statei kvailas yra, nes protin gas kun. gėdytusi tokio darbo.

Raszėjai tankiai raszydami žinias į laikraszczius padūda perkreiptas vietas, suambrytas lenkiszikai arba maskoliszkai, dėlto gi czionai padūdu vardus bažnytikiemių ir miestlių, kaip žmonės paprastai vadina: Darsuniszkis, Kronis, Birsztonas, Jeznas, Alytus, Užugūstis, Gieguzinis, Jieviszkis (Jevjus, Trakai, Žyžmariai, Žasliai, Kalviai, Pivasziunai, Nemajunai, Daugai, Punė, Onusziszkes, Samiliszkes, Stakliszkes, Butrimonys.

Javai szį metą užango vidutinei, rugiai sziaudūse užango dideli, bet branda menka, kvjecziai geri, bulvių menkai, jos pas mus užstoja didžiausę dalį žmonių maisto.

Mes sutaisėme praszymą pas vyskupą dėlėi lietuviszkos spaudos ir pasiraszėme per 200 žmonių. Atsakymo dar negavome. Patyręs apie tai kun. Skruzdis draudė mus nū to darbo, bet mes jo nepaisėm.

Magdė geltonplaukė.

Uzusaliai (Kauno gub.) Szitas sodzius ir dvaras priesz lenkų maisztą buvo apgyventas lietuviais. Dvare gyveno geras ponas Jakas, pas kurį maisztininkai gėrė, dirbosi

ginklus maskolius muszti. Ponas Jakas labai mylėjo Lenkija ir norėjo pastatyti ją ant kojų, todėl savo padonus (vergus) Užusalių sodziaus varu priraszė prie ponų ir bajorų kelianczių maisztą. Maskoliai patyrė apie maisztininkus ir jų valdą, apsupo visus, sugaudė ir iszgabeno ant apsigyvenimo į tolymą Gudiją. Isz dvaro gyvenimo padarė cerkvę ir atsuntė popus, o į sodzių atbugdino arkliavagių — burliokų gaują, ir taip graži Užusalių vieta ir derlinga žemė tapo lizdu burliokų. Po isztrėmimo lietuvių Gudijon, kilo paskalos, bet ponai maisztininkai staiga užklupti nū maskolių, o turėdami daugel piningų, užkasė jūš žemėje po vienu medžiu. Dauguma tai kalbėjo ir kalba, bet jieszkoti niekas neiszdriso. Dabar gi vienas gudragalvis kerdzius užsimanė tūs piningus iszkasti. Turėdamas keletą rublių nuėjo pas žynį — stebuklingą daktarą Dakimaviczzių, (Vilniaus gub.), kuris už 5 rub. iszburė, kad tie piningai po medzių yra, bet tas medis jau nukirstas ir kelmas apipuvęs, per ką bus nesunku iszkasti. Grįždamas kerdzius nū ano žynio, visiems gyrėsi su save laime, kuri po kelmu jo laukia. Apsakinėjo kokias ankas darys, kaip bažnyczią statys ir t. t. Bet kad piningų po kelmu yra daug, kurių jis paneszti nestengsęs, tai į dalyvumą užsikvietė vieną ukininką isz Trakų pav., kuriam už parvežimą pažadėjo dūti penktą dalį. Ukininkas pasikinkęs arklius, prisidėjęs kaszelę valgio, paėmęs savo paczią ir kerdzių iszvažiavo vakare parsivežti tūs piningus. Nuvažiavus pati likosi ant kelio, o ukininkas su kerdziūm nuėjo iszkasti piningus. Iszkasė žmonelės kelmą, apžegnojo visas ketures szalis, kad velnes neateitu, sumuro, nuvargo, bet laimikio nerado.

Ko nepadėjai nei ne jieszkok. Neradę, supykę eina prie vešimo namon vaziūti; nėra moteriszkės nei vezimo. Gal velnes kur nuvažiavo? Atjojęs uriadninkas ir radęs moteriszkę be stovint, užklause ko ji czia laukia, o kaip dabar jam pasakyti, kad vyrai nuėjo iszkasti skarbę, kurį jis galėtu atimti. Moteriszkė uriadninkui neatsakė nieko, o tasai ne-nusimanydamas reikalo, nuvarė moteriszkę su arkliais į Trakus, mislydamas kad vogti. Tam ukininkui reikėjo užsimokėti kasztai. Gerai kad neuztiko tos moteriszkės vavgys, be abejonės butų arkliai su vezimu dingę.

Tai koki pas mus tamsūs žmonės. Jeigu tasai ukininkas butu skaitęs nors kokį lietuviszką laikrasztį arba pamokinanczią knygelę, tikrai butų nesikropinęs piningų jieszkoti. Dabar isz ano jūkiasi visi aplinkiniai, sako, norėjai rasti piningų, o už maža ką butumei paczią prazudęs.

M. Zalevarnis.

Isz kitur.

Amerika ir Ispanija.

Amerikoniszki santaikos komisoriai Paryžiuje apreiszke ispaniszkiems komisoriams, kad Amerika paima visas Pilipinų salas ir skolas kartu, kurios pasidarė dėlėi pagerinimo tų salų. Ispanijos komisoriai pasiklause savo valdzių atsakė, kad Amerika neturi jokių priekabių prie Pilipinų ir santaikos protokole, sustabdant karę, Ispanija nei ant mislės neturėjusi, kad Amerika reikalau Pilipinų; priegtam amerikoni paėmė Manilą ne pergale, bet po sustabdymui karės jau ir dėlto nepripazįsta Amerikai jokios tiesos, nes ispanai padavė Manilą amerikoniams ne per karę. Amerikonai iki sziolei yra įėmę Manilos muitinyczioje per \$1,000,000, kas teisingai priklausu Is-

panijai, ką Amerika pasisavi-
no. Laikrasčiai pranaszau-
ja, jeigu Amerika neatsakys
nū savo reikalavimo Pilipinū-
se, Ispanija protestūsentis prieš-
tai, kad suirtu ir santaikos de-
rejimai. Amerikoniszi komi-
soriai davė ispaniszkims su-
prasti, kad Amerika norinti
Pilipinų salas nupirkti už \$40,
000,000; ispaniszki atsakė rei-
kalaudami \$100,000,000.

Amerikonai buvo užsispyrę,
kad ispanų kariauna isz Ku-
bos prasikraustytu iki 1 Grū-
džio, bet likosi be pasekmės.
Ispanai liekasi Kuboje iki 1
Vasario ateinančių metų. Ku-
bos gyventojai pradeda vis la-
biaus nepasitikėti Amerikai,
nes vietoje gerovės, kokią
Amerika Kubai žadėjo, iki
sziolei nieko nesuteikė apart
padidinimo vargo. Havanoje
tukstancziai žmonių abejos ly-
ties yra be darbo, elgėtauja
arba plėszia ir vagia, kad pra-
mistis dieną. Ispaniszki karei-
viai liekantijsi Kuboje taip gi
yra be jokios prieziuros ir isz-
tekliaus; plėszimai ir vagystės
yra paprastu daiktu. Jeigu
Amerika nepasirupins tų žmo-
nių užganėdinti, turės kilti vėl
maisztai. Kubiečiai dar iki
sziolei nepadėjo ginklų, lauk-
dami, kaip amerikonai iszpil-
dys savo dūtus pažadėjimus.
Gal nepoilgo kubiečiai su
ginklais pareikalas tujų pri-
žadėjimų iszpildymo.

Pilipinūse kunigai varo agi-
taciją priešai Aguinaldą ir
amerikonus; jie pastatė vyriausiu
vadu didžiausį Aguinaldo
prieszą Artachio ir gundo gy-
ventojus jį remti. Tarpe to-
kių pasilaikymų turės susi-
muszti tarp savęs pilipiniečiai
ir amerikonai turės sutaikyti
viską jiems atimdami. Ame-
rikonams nelabai patinka pili-
pinų oras. Tarp kareivių
esanczių Cavite 75% yra ser-
ganczių, po 40 kas dien nu-
mirszta nū szilttnės, malarijos
ir drugio.

Vokietija. Lapkriczio 3 d.
atsibuvo rinkimai pasiuntinių
į Prusijos karalystės seimą.
Szitame seime konzervatyvai
iki sziolei veik vieni buvo, da-
bartiniūse rinkimūse su 15 pa-
siuntinių pasidaugino laisva-
manių partija. Konzervaty-
vai neteko 7 pasiuntinių. Apie
lietuvų iszrinkimus laikrasz-
čiai nepranesza nieko. Apie
jų laimėjimą praneszime vė-
liaus.

Vokietijos valdzia vėl buvo
parengusi įstatymą, susiauri-
nantį socialistų tiesas, pagal
Bismarko kurpalį. Tąjį pa-
rodzius konzervatyvams, pasi-
rodė per szvelnus esąs ir tapo
be apsvartymo atmetas. Da-
bar dirbs vėl naują, bet abejo-
jama ar tokį perleis ciecorystės
seimas. Vidurinių reikalų
ministeris vėl taiso įstatymą
siaurinantį laisvus politiszkus
susirinkimus ir laisvę spaudos.
Nėra abejonės, kad tokį pan-
ciziojantį įstatymą neperleis
ciecorystės seimas, kuriame
yra didesnė dalis laisvamanių,
ir toks įstatymas neturės galy-
bės ant visos Vokietijos, bet
valdzia tikisi tai įvesdinti bent
Prusijai, kur karalystės seimas
gali tai įvėlyti, kuriame yra
dauguma konzervatyvų, kurie
pildo tikrai valdzios norus ir
siaurina žmonių tiesas.

Vokietija buvo užpykusi
ant popiežiaus, kuris vokie-
czius katalikus, gyvenanczius
Turkijai, pavedė Prancuzijos
apsergėjimui. Dabar nukelia-
vus ciecoriui į Jeruzolimą, ta-
sai piktumas atsileido, rodosi,
nes ciecorius isz Jeruzolimos
nusiuntė popiežiui telegramą,
pavesdamas visus vokieczius
popiežiaus globai. Prie pa-
szventimo Iszganytojo bažny-
czios, ciecorius sutaisė raszta,
kuriame nurodė, kad po Jeru-
zolimos szviesa iszėjusia pirm
2000 metų, vokiszka tauta isz-
sipletojo ir visūr aukavo savo
krikszczioniszką meilę, kriksz-
tydami su kardū. Ciecorius
keliaudamas po Palestiną nu-

žudė 20 savo arklių, dėlei ne-
paprasto karszto oro ir dėlei
to sutrumpino savo kelionę.
Pasikėsinimas ant ciecoriaus
gyvasties Aleksandrijai, ita-
liszkų anarkistų, esąs neteis-
gas, bet 15 italų suaresztavotų
Aleksandrijai paleis tikt tada,
kada ciecorius bus jau namon
sugrįžęs.

Prancuzija. Ministrų
pirmsėdis, Dupuy, sutvėrė
naują ministeriją. 4 ministe-
riai yra buvę jau pirmiaus mi-
nisteriais o užrubežinių reika-
lų ministeriu likosi senasis
Delcasse, kuris buvo tūmi
pacziu ir prie Brissono. Pran-
cuzijos seimas suteikė naujai
ministerijai iszsitikėjimą su
429 balsais priešai 64. Drei-
fuso provą Dupuy prizada per-
kratyti, bet nėra abejonės, kad
liks viskas po senovei, ir Drei-
fusas bus kaltininku. Angli-
jos laikraszčiai pranesza, kad
Dreifusą nubaudė pirmasis
Dupuy'o kabinetas, kada da-
bartinis prezidentas Faure bu-
vo laivynės ministeriu. Da-
bar gi prezidentas tyczia isz-
rinko vėl Dupuy ministrų
pirmsėdžiu, kad butu galima
apginti tūmet buvusį karės
ministerį Mercier. Jeigu Drei-
fusas liktusi iszteisintas, tai
turėtu buti nubausti visi tie,
kurie prisidėjo prie to nubau-
dimo. Turėtu buti nubausti
visi kariaunos virszininkai.
Dėl žmonių nuramdymo užima
neva provos atnaujinimą, bet
Dreifuso apginėjui pareikala-
vus isz kariszkos ministerijos
dokumentų, neiszdavė, davė
tikt menkesnius. Londono
„Daily Chronicle“ pranesza,
kad Paryžiuje yra organizaci-
ja, kuri pakelsenti maisztus,
jeigu Dreifusas liktu iszteisint-
as, ir žudytu jo szalininkus.
Policija apreiszkusį Dreifuso
szalininkams apkeisti savo gy-
venimus ir revolverius isitaisyt.

Prancuzija atsisakė nū savo
reikalavimų Fashodoi, Apri-
koi, ir todėl visi nesutikimai

pasibaigė tarp Anglijos ir
Prancuzijos.

Azija. Anglija iszleido slap-
tus paliepinus savo laivynei
esancziai Azijos vandenūse,
kad kiekvienai valandai butų
pasirengusi į muszą. Priegtam
tapo užraginta visa rezerva,
kad butu ant paszaukimo po
ranka. Tasai rūsizimasis Ang-
lijos į karę esąs priešai Mas-
kolija, kuri savo vale užėmė
ūstą Niu-czvang, ko negali
užkėsti Anglija. Maskoliszka
laivynė Port Arthure taip gi
rengiasi visame į karę. Europos
pasiuntiniai pareikalavo nū
Kinų valdzios, kad ji atszauk-
tu visą savo kariauną isz pro-
vincijos Peczili iki 15 d. szio-
mėn. ir jei to nepadarant, jie
su savo kariaunoms apstatys
geležinkelį, vienyjantį Pekiną
su ūstu Peczili. Europos
vieszpatystės turbūt nujauczia
paojų, kad Anglija, Amerika
ir Japonija nesusivienytu su
Kiniais ir nemėgintu jų kraus-
tyti isz Kinijos. Anglijos
laikraszčiai pranesza, kad jos
kariauna greicziausiam laike
gali stoti į muszą, bet vieszai
nesako su kūmi. Gal veikiai
užsidegs karė tarp Anglijos ir
Maskolijos už Kiniją ir iszsi-
plėsti į visa svietinę.

Dalis darbu.

— Sdn Francisco, Cal.
Czionai sustraikavo statytojai
(zeceriai) ir atlietojai formų
(stereotipieriai) reikalaudami
didešnių algų. Laikraszčių
savininkai joku budu nenori
algų pakelti ir susitarė neisz-
leisti laikraszčių. Darbinin-
kų reikalaujamas padidinimas
algos ant metų isznesztu į 40,
000. Du kart iszeinantiejie
laikraszčiai per dieną, neisz-
eina ir miestas laike rinkimų
urėdninkų, likosi be laikrasz-
czčių.

— Washington, Ind. Ne-
prigulintiejie prie unijos kal-

nakasiai ar patys, ar pasamdyti nū kapitalistų, pasiryžo nuszausti agitatorius, unijonistus, kurie yra straiko vadovais. Isz to bene pakils didelė musztynė tarp unijonistų ir neprigulinczių prie unijos.

— *Joliet, Ill.* Savininkai geležies liejinyczių „American Steel & Wire Co.“ buvo pakeitinę numazinti algas dėl savo 3000 darbininkų. Darbininkai apreiszkė, kad ant numazininimo algų nepristos, sustraiškūs ir nedaleis nei vienam eiti dirbti. Priegtam gubernatorius užgynė pargabenimą isz kitur darbininkų. Savininkai matydami, kad darbininkų nepriveiks, atsitraukė nū savo uzmanymo ir viskas likosi po senovei.

— *Pittsburg, Pa.* Stiklų liejinycziuose straikas tęsesi tolyn. Savininkai buvo pagarsinę, kad nū panedėlio pradės dirbti, bet darbininkai neatejo. Unijos virszininkas apreiszkė darbdaviams, kolei neiszpildys darbininkų reikalavimo, nieks neis dirbti nei kitus darbininkus neleis.

— *Virden, Ill.* Gubernatorius apreiszkė vietiniams kasyklų savininkams, jeigu jie dar kartą, arba ir kitos kompanijos, mėgintu parsigabenti darbininkus isz kitų valstijų, tai ant Illinojaus valstijos ružėžiaus pastatysės kanūles, ir atvažiavus trukiui su darbininkais taji suteszkinsės.

— *New York.* Czionai straiškūja 800 moteriszkių rūbų siuvėjų. Visi priguli į „Social Reform-Club“ ir drucziai laikosi. Reikalaujanczius paszalpos siuvėjus, szelpia kitos siuvėjų organizacijos.

— *Mt. Carmel, Pa.* Pirm praėjusį panedėlį kasyklose Richardson baisia tapo apdegintas F. Mickeviczius. Gazai

užsidegė jam atėjus į savo vietą dirbti nesitikint susirinkimo gazų. Panaszus atsitikimai žymiai sumazėtu, jeigu kasyklų savininkai aprupintu darbininkus su „safety lamps“, pritaikintoms ypatingai, kur yra gazai. Priegtam patys darbininkai privalo atsargiai elgtis su paprastomis lempomis, kur yra gazų, o mažiaus atsitiks nelaimių.

— *Scranton, Pa.* Dėlei stojimo gelezinkelio D. & H. tarpe Olypant ir Honesdale, neteko darbo apie 400 darbininkų.

— *Williamsport, Pa.* Keturias myles į sziaurę tapo atrasta dideli plotai kietųjų anglių ir veikia bus parengtos naujos kasyklos. Farmėrys, ant kurio žemės tapo tie plotai atrasti, szaunei pralobs. Ir dar netoli tos vietos ant kitos farmos atradosidabrogūlj.

— *Pittston, Pa.* Kasyklose - Lehigh Valley Coal Co. praėjusios subatos ryte 9 vyrai leidosi į kasyklas ir tris karai su anglimis užpūlė ant jų gylume 400 pėdų. 7 darbininkus užmuszė ant vietos o du sunkiai sužeidė. Sužeistieji yra visiems gerai pažįstami, buzent: Vincas Pukas yra sužeistas galvoje ir kojose, ir gal veikia pasveiks. R. Aleksanis taipgi kojose sužeistas ir turi perskeltą kauszą. Tarp užmumusztų yra Jūzas Andriuszis, Mikas Brazukas ir M. Smith lietuviai, kiti 3 slovakai. Keturi paliko naszles ir naszlaiczius.

— *Nettle Creek, Ill.* Netoli szio miestelio pastatė naują szaftą ir keliolika darbininkų gavo darbą.

— *Varna, Ill.* Czionai taps atidarytos trumpame laike anglių kasyklos ir daugelis darbininkų gaus darbą.

— *Birmingham, Ala.* Vietinis laikrasztis „Herald“ pranesza, kad isz czionai iszvažiavo 500 jūdveidzių kalnakasių į Pana ir Virden, Ill., kur užimtustraikerių vietą jei gubernatorius nesulaikys jų.

— *Massilon, Ohio.* Massilon Stonawore Co., kuri buvo praėjusę žiemą numazinusi savo darbininkams algos ant pustriliko cento, dabar vėl uždėjo ir moka senąją algą.

— *Osego, N. Y.* Czionai sudegė dirbtuvė taisymo maszių. Iszkada pasidarė ant \$105,000. Daugelis darbininkų neteko darbo.

— *Londone* (Ontario Kw nadoi) sustraiškavo visi strytkarių darbininkai, motormonai ir konduktoriai. Strytkarių savininkai po pietų pasisamdę skabsų iszvažiavo su 4 karais į vidurį miesto, straikeriai ir pritarianti jiems publika susirinko prie karų, iszdaužė visus langus ir keleivius apkulė. Viename kare važiavo pats strytkarių virszininkas, kuir publika ir straikeriai apmetė su supuvusiais kiausziniais. Miesto valdzia ir žmonės eina už straikerius.

Chicagos kapitalistai keta suvienyti ezerus Michigan su Superior nauju kanalu, kur susitumpintu kelionė ant 600 mylių. Prasidėjus tokiam kanalui, keliolika tukstanczių darbininkų turėtu darbo per porą metų.

Vakarinėje Virginijoje nū 1 Liepos 1897 iki 1 Liepos 1898 metų iszkasė 14 milijonų tonų anglių; 3 milijonus daugiau už 1896-97. Ant meto 1898-99 tapi pat tikima tiek iszkasti.

Virszininkas „American Federation of labor“, S. Gompers, iszleido atsiszaukima į visas darbininkiskas organizacijas ir abelnai į visus darbininkus, ragindamas visus susivienyjus veikti, kad dabar padūtoji

Billa kongresui, ant busencio susirinkimo, reikalaujanti pripazinimo 8 valandų dienos darbo tiktai, pereitu ir taptu užtvirtinta įstatymu. Nėra abejonės, kad kongresas tą prims ir iszpildys darbininkų reikalavimus, bet tam prieszis Senatas. Dėlto visų darbininkų pareiga yra darbūtisi, sutaisyti dideles peticijas prie savo senatorių ir reikalauti užtvirtinimo 8 valandų dienos darbo laiką. Jeigu visi darbininkai už tai pasirupins, tai tikrai taps įstatymu, kad niekas neprivalys ilgiaus dirbti kaip 8 valandas ir gauti savo algą, kokią dabar gauna už 10 ir 12 valandų.

Isz Amerikos.

P a b a u d e s a v o
v. y r a .

Slavokė Marė Kosada, 26 metų, gyvenanti Pittsburg'e, po akių savo vyro apsiliejo su kerosinu ir su briezuku užsidegė savo drapanas. Kol vyras galėjo suteikti pagelbą, visa buvo liepsnos apimta ir užgesinus į keliolika valandų numirė nū didzio apdegimo. Priežasczia tokio darbo buvo tas, kad vyras jos neleido eiti teatran, ir dėlto ji pasikėsino ant savo gyvasties, nesigailėdama nei savo mažų dviejų kudikių, kurių vienas yra vos 4 mėnesių senas.

S p i r u t a s d e l p a r a k o .

Standard Distiling Co. isz Peoria, Ill. destiliūja (koszia) spirutą ir pardūda valdzioms darymui beduminio parako. Praėjusę sanvaitę iszsiuntę 23 vagonus baczku spiruto į San Francisco, isz kur su laivu gabenō į Japoniją lygiai dėl beduminio parako. Tasai siuntinys buvo arti milijono gorczių ir valstijai už tai atėjo naudos už muitą daugiau milijono dolerių. Du kiti dideli užpraszymai spiruto dėlei Japonijos taps iszsiusti sziamė mėnesyje. Nū laiko, kaip už

sidegė karė su Japonija, Amerikos valdžia nupirko daugiaus kaip 4000 baczkų spiruto darymui parako.

Prekę numazino.

Cleveland'o, miesto rodą numazino prekė važiuojantiems strytkariais nū 5 ct. ant 4 arba 7 tikičius turi kompanija dūti už 25 ct. Gyventojai su noru ant to pristoję, bet kompanijos, Johnsono ir Hanna apskundė miesto rodą, kad norincijos pasisavinti privatiszką savastį. Sudas atmetė miesto rodos nusprendimą, bet Gūdžio mėn. paims tą dalyką ant perkratymo. Nėra abejonės, kad strytkariai butu savaszką miestų visur, žmonės galėtu pervaziūti už 2-3ct. vietoje 5ct.

Garlaivis su 17 žmonių nuskindo.

Praėjusę sanvaitę siautė baidios bangos ant ežero Michigan. Garlaivis „Doty“ su 17 žmonių ir prikrautas javais plaukė iš Milwaukee į Chicago, kurį bangos ties Kenosha sumusė ir visi žmonės prigėrė. Sudauzyto laivo tiktskeveldos tapo izmestas ant kranto. Izskados pasidarė ant \$140,000.

Kiek žmonių smertį rado ant geležinkelio N. Y. valstijoi.

Geležkelio linijos New-Yorko valstijoi nū 1 Lapkriczio 1897-98 metų suvažinėjo 526 žmones, skaitant darbininkus, keleivius ir taip vadinamus valkatas, kurie geležiniais vaikszečioja ir tampa trukio pagauti. Sužeistų tapo imant visus sykiu 981 žmogus. Strytkariai suvažinėjo visūse N. Y. valstijos miestūse 36 žmones, suzeldė-gi 131. Viso suvažinėjo trukiai ir strytkariai 562 sužeidė 1112 žmonių.

Dėlei maldingumo isz proto iszėjo.

Beaver Dam, Wis. A. Hammer, dirbantis pabrūke J. S. Rowell Mfg. Co. nū seno jau laiko buvo labai maldingu ir

kalbėdavo tik vis apie dangų. Jo draugai jį visaip iszjūkė, bet jis nieko isz to nesidarė. Paskutiniame laike lygiai isz jo besijūkiant, jis užpyko, pametė darbą ir reikalavo savo algos ketindamas iszvažiūti. Algą darbdavys atsakė delei neturėjimo knygu, kuriose užraszyta, kiek jam priguli. Hammeris nuėjo į miestą, nupirko szaudyklę su 25 szuviais ir sugrįžęs pradėjo szaudyti į pabrūko langus ir szovė į kiekvieną, kuris norėjo prie jo prieiti; viso paszovė 9 žmones. Vienas kareivis paszovė bėproczini ranką ir taip galėjo jam atimti szaudyklę.

Koks nusidėjimas, tokia metavonė.

New York'e vienas vyriskis budamas kiek užsigėręs su strytkariu važiavo namon, kuriame lygiai grįžo 19 metų graži mergina Edna Mallrrd. Jei iszlipus isz karo, iszlipo ir tas vyriskis ir kvietė merginą kad eitu su jūmi vieną iszsigerti. Merginai atsisakius, jis pagavo ją už kaklo ir 6 kartus pabucziavo. Netoli esantis policijantas suaresztavojo aną meilujį vyriskį ir mergina padavė skundą už iszplėszimą pusės tuzino buczkių. Ant provos vyriskis persipraszydamas merginos, prisipažino prie kaltybės, sude visų akiveizdoje vėl merginą norėjo pabucziūti ir ji dovanojusi jam iszbėgo.

Dar prie „Lietuviszko Albumo“.

Kun. A. Milukas, 43 num. „Lietuvos“, gūdziasi visūme nei, jog už Albumą sugrįžo labai maža dalis kasztų, kad tuli užmėtinėja vienpusystę. Sena patarlė: kur vienybė ten stiprybė. Daugumas vienybės nesupranta, nenori suprasti, ne vienas gūdziasi ant sunkumo darbo dėl tėvynės, ir tie visi, mą rodos, kurie darbūjasi dėl visūmenės, visi supranta vienybės naudą, tik ne visi nori

vienytis, ir tokiems niekas nestato kliuczių, kaip vienpusystė, ir dėlto prisieina gūstis. Ar gi nebutų lengviaus darbūtis vienybėje ir daugeliui, aukauti ant tokių reikalų kiekas isz gali ir visiems dalintis. Pavieniais dirbdami, vieni priesz antrus, neatsieksime mierio.

Kaip žinome „Tėvynės Mylėtojų Draugystė“ yra pasiszventusi vien ant aukų, nelaukdama jokio atlyginimo nei naudos, o kiek ji nukentė už puldinėjimų nū tulų ypatų vienpusystę myliczių, ir dirbanczių lygiai dėl tautos labo. Regima, sziądien tas jau neatsikartos, nes tiejie jau atsidažė į ūlą ir nedrįs daugiaus užpulti. Jeigu apie Albumą butu darbavusi „T. M. D.“ jeigu visi isz vien butu rinkę medegą, visi rupintusi jį iszplatinti, visai nebutu buvę reikalo gūstis, nebutų reikėję mažinti turinį dėl sumazinimo kasztų. Tokiūse iszleidimūse pavienis nors darbszcziausias neisztesės su tam tikra organizacija. Dėl abelnos gerovės rodyčziau visiems susidėti, susivienyti su „T. M. D.“, prie kurios kas kartas, linksma gir dėti, pristoją daugel naujų draugų, tveriasi kūpos. Kada „T. M. D.“ turės 1000 draugų, tai isz metinių susidės \$600, su tiek pinigų bus galima iszleisti jau puikius literatiszkus veikalus. Priegtam „T. M. D.“ draugai turi stengtis visokiais budais didinti Draugystės kasą; kūmi bus daugiaus ir geresnius darbus bus galima atlikti. Niekur nepraleisti progos, kur galima gauti kokį centą, rinkti aukas ant vestuvių, krikosztynų, piknykų balių, baznytinių fairų ir t. t. Pirm rinkimo tokių aukų, pirmu reik paaiszkinti ant ko tokios aukos renkasi ir kiekvieną užraszyti. Tegul tuli dūs tik po centą, tai isz 1000 bus \$10 o dėl to vieno cento nei viens

nepavargs. Tokiu rinkimu aukų turėtu užsiimti merginos ir moters, nes jos daugiaus surinktu, joms taip neatsakytu, kaip vyrams. Kada tokiu budu visi darbūsimės apie padauginimą mūsų knygu iszleidimo, tada nereiks autoriui laukti kol atsiras iszleistojas, mums gi vėl nereiks akis pražiurėti kol sulauksime naują knygelę. Tokiu budu kas mėnesis sulauktumėm po naują knygelę, o už mažus visai kasztus, turėdami ką skaityti užsiliktumėm nū karcziamų. Nauda isz to neapsakoma, tik reikia mokėti isz to naudą traukti.

Ant galo mislyju, idant „T. M. D.“ pagelbėtu Albumo iszleistoją gelbėdama Albumą pardavinėti ir tūmi bent kiek padėti atjieszkoti kasztus. „T. M. D.“ sanarys.

Isz lietuviszku dirvu Amerikoje

Lost Creek, Pa. Nors mažas mūsų skaitlius, nors neturėdami atsakanczios svetainės, susirinkome į vieną grinczią 30 dieną Spalinio (28 Spal. negalėjome dėlei darbo ir dėlto nukėlėme ant nedėlios) kad atminti sukaktuves gimimo mūsų brangaus visiems lietuviams tėvyniszko darbininko Simono Daukanto. Nors mažai zinodamaš apie gyvenimą ir darbus garbingos atminties S. Daukanto, pagal iszgalę aiszkinau savo tautiecziams, ką tas milzinas nuveikė dėl savo tautos ir brolių gero, kuris paaukavo ant tėvynės aukuro savo mokslą, darbus ir gyvenimą. Mes sziądien negalėdami kitaip iszreikszi savo dėkingystę, negalėdami nei kapą, kuriame ilsisi jo kunas, papūszti vainikais, susirinkome ir szirdise savo džiaugiamės tūmi atminimu, ką jis dėl mūsų yra nuveikęs, dėl mūsų mažų, silpnų ir nuskriaustų. Isz linksmybės szirdis džiaugiasi, matant tokį žemcziuą

spindantį mūsų tautoje, kuris visą savo gyvenimą dėl mūsų trusė. Bet ir vėl nuliusti reikia, matant taip mažai susirinkusių brolių, ir taip retose vietose, o net užginta per kun. Krawczuną susirinkti jo vardo draugystei ant tos dienos Chicagoje. Kur esate kiti visi lietuviai, kodėl nesusirinkote ant šventės savo tėvo? Ar gi ne dėl jūsų jis išsižadėjo garbės, turtų, sveikatos ir gyvenimo! Ar ne dėl jūsų trusėjo visą savo amžį kęsdamas vargą, persekiojimus ir neapkantą nū neiszmanėlių iki myriui, ar nedirbo lygiai dėl visų sunkiausių darbų raszto, kad parodyti svetimtauciams, jog ir mūsų tauta gyvūja ir tikt jįsai vienas parodė mums kūmi buvome, kūmi esame, kūmi turime būti. Kaip gali būti atszalę mūsų szirdys dėl tokio galiuno, kuris praskynė kelią iš tamsos į szviesą. Negalėdami kūmi daugiau jam atsidekavoti už jo darbavimąsi, nors mažas burelis mūsų susirinkusių toje taip svarbioje dienoje, supratę jo truso vaisių, jo dvasės stiprybę, pasiryžome pasėta jo sėklą gairinti, tai yra, apszvietą tarpe brolių platinti. Atminimui 105 metinės gimimo dienos to mūsų didvyrio sutvėrėme kūpą „Tėvynės Myletojų Draugystės“ prie kurios prisiraszė 18 draugų, ir turime viltį, kad dar pasidaugins mūsų skaitlius.

Simonas Daukantas numirė, bet jo dvasė, jo darbai dėl mūsų gyvūs kol pasaulė stovės. Dėlto mieli broliai rupinkimės, idant jo darbai kūmi placziausiai paplistu tarp lietuvių. Truskime mieli broliai ir tautiečiai ant tos apszvietimo dirvos, kaip trusė garbios atminties S. Daukantas, szelpkime daugiau tėvyniszkus reikalus, mokinkimės, mokslo szviesą apszvietę, pažinsime greicziaus savo silpnybes ir jas atmetę sueisime į santaiką bei vienybę o tai bus iszpildy-

tas troszkavimas mūsų tėvo Simono Daukanto.

M. Bridickas.

Pittston, Pa. Apsilankius mūsų miestelyje keletą kartų Dr. Želvienei su prakalboms ir paaiszkinus reikalingumą mokslo netikt vyrams bet ir moterims, merginoms, tulos mėlynakės sukruoto it elektros užgautos. Tikt ne prie mokslo. Dr. Želviene nurodė skurdų gyvenimą nemokintų žmonių ir rodyjo reikalauti vieniems nū antrų mokslo; vyriskis norėdamas apsivesti, kad reikalautu nū savo busenczios pacziutės, kad ji mokėtu bent skaityti ir raszyti, o mergina visai netekėtu už tokio vyro, kuris nemoka skaityti ir raszyti, kurs neskaito laikraszczių, kurs girtauja. Isz Dr. Želviene kalbų bus pasekmės szioeios, kad kiekvienas prakilnesnis vyras reikalaus nū savo busenczios pacziutės netikt mokėjimo miszių maldas skaityti bet ir daugiau dar. Merginos nemokanczios raszyti bei skaityti ir nenorinczios mokintis, teks vien girtūkliams ir pasturlakams. Aszgi rodyciau mūsų merginoms nepikti už pajudinimą to klausimo, ne pusztikauti, bet griebtis už mokslo, norint geresnį vyrą gauti. Mergina neturtinga, neturinti gražaus veidelio, be abejonės gaus prakilnų ir turtingą vyrą, jei bus apszvietusi; mokslas užstoja turtą ir sutaikia gražų veidą, tam, kurio yra apszviestas protas. Ant galo noriu priminti, kad po buvusių prakalbų dienoje sukaktuvių S. Daukanto, tulį iszmingieje „niekad neisziблаivanti“ pliauszka ant kalbetojų, kad visi ragino žmones prie blaivystės. Tokiems pragertsmegeniams atsakau, „kad szuns balsas neina dangūsna“. Ateikite ir pasiklausykite jų prakalbų ir pastokite žmonėmis, jei nenorite liktis nū visų paspirtais ir

iszjūktais. Jug tiesa vis pails virszų ir dėka kalbetojams už jų pasiszventimą. Kad tokių kalbetojų daug turėtumėm ir tankiaus panaszas prakalbas iszgirstumėm, tūmi greicziaus pasigerintu mūsų abelnas gyvenimas. *Krizas.*

Waterbury, Conn. Paskutiniame laike tankiaus užtėmyjame mūsų laikraszcziūse linksminanczias žinias apie iszikurimą tai szia tai tų blaivystės draugyszczių. Kad blaivystė mums yra reikalingiausia ir naudingiausia, tam nieks nepriesztarus. Waterburyje taip gi iszikurė blaivystės draugystė, bet aizskesnių darbų, gyvumo iki sziolei bent neparodė. Blaivininkai turėtu kiek pasidarbūti, kad įgyti daugiau draugų. Kiek pirmiaus „Rytas“ raszė, kad blaivininkai pirkosi namus. Tas tiesa, tuli lietuviai susidėję nupirko (bet daugiausiai prie to pirkinio prisidėjo kun. Žebrys), bet kiek žinau, tai užveizėtojas to namo nėra blaivininkų.

Nenorėdamas turėjau jūktis gavęs 43 num. „Garso“ dėlei dryzumo kelinių. „Garsas“ raszo, kad blaivystės draugystės iszleistu savo organą, bet budamos dar jaunutės vargu įstengtū tą padaryti, ir neabejoja, kad lietuviszka Amerikos blaivystė pasiskira sau už organą „Vienybė“: „bet tai but dėl jos didelis smugis. Aiszku, jei blaivininkai apsirinks už organą „Vienybė“, o ne „Garsą“, tai jis griaus ir gaiszins blaivystę. Aiszklai matoma yra „Garso“ apieka ant blaivininkų ir gūdziasi nabagas, kad jau dabar blaivystėje yra visokių žmonių, o ana Pittstono blaivystės draugystės net įstatymūse yra, kad reikia kuningus ir biznierius nū vyriausybes praszalinti, o jug blaivystės draugystės yra tiktai bažnytines — turi, pagal savo įstatymus atlikti ve-

lykinę iszpažinti, savo reikalus vesti katalikiszkame, o ne tokioje anti-katalikiszkoje „Vienybėje“. „Vienybės“ anti-katalikiszkumas toks, kad raszo tiesą apie ką pakliun. Blaivystė yra reikalinga netikt katalikams ir lietuviams, bet abelnai visai žmonijai, dėlto beprotiszka „Garsas“ daro, norėdamas blaivystę sumonopolizūti. „Vienybė“ už tai nekaltą kad „Garsas“ neturi žmonėse įtekmės; tegul iszsižada savo veidmainystės ir pastoja žmonių reikalų apginėjas, o tada gal įgis įtekmę. O vienybe, kaip tu esi mums reikalinga! Kada isz tikrųjų pas mus isigyvensi?... *Bl.*

Traverse City, Mich. Gūdotina „Vienybės“ redakcija bus ant tiek maloni, patalpinti szį mano atsiszaukimą ir paaiszkinimą.

Mano brolis neva per 39 num. „Garso“, korespondencijai tarp kitko parodė, buk Traverse City mano plunksna iszperėjusi 4 liūsnorius, tujų neesant. Kad parodyti tiesą, asz nusiuncziau jų pasiraszymus į „Garso“ redakciją ir reikalavau atszaukimo tos melagystės. „Garsas“ vietoje atszaukimo, atsakė, kad netalpins mano raszto, ko asz ir nereikalavau, reikalavau tikt atszaukimo tos melagystės, ir „Garsas“ pasiteisino tūmi „mes negalėjome suprasti“. Kad „Garsas“ nesuprato, tai kam talpino. Jei isz nesupratimo melagystė patilpo, tai kodėl neatszaukti reikalaujant? Aiszku, kad „Garsas“ gavęs nesuprantamą raszta, tajį sunaudoja asabiszkumui ir trokszta bergzdzios polemikos. Ant galo, asz prisuncziau pasiraszymą tų liūsnorių „Garso“ redakcijai ir markutę už 2 ct, kad tajį raszta mą sugražintu, vienok nesugražino.

Dar keli žodziai apie mano bedievystės platinimą ir neva mano broliui,

Mano bedievystė yra tame, kad asz labiausiai rupinausi, kad atvažiūtu kuningas nors kartą ant metų dėl atlikimo velykinės. Tą patvirtins kun. S. Pangans isz Grand Rapids, kuris pas mus atvažiūdavo. Antra yra, kad asz visų laikraszczių skaitytojus prikalbėjau isz pradžios iszsiraszyti vienam vieną, kitam kitą, raiginau prie skaitymo, ir skaityti kas ką norime, kas patinka. Nurodžiau, kad geriausi laikraszcziai yra tie, kurie linki mums labo, veda mus į vienybę. Didžiausiu mano nusidėjimu ir platinimu bedievystės yra tas, kad esu blaivininkas. Nors didelių girtūklių pas mus nėra iszlietuvių, bet nei viens nesigaili keliolikos centų praleisti ant pragėrimo. Asz-gi tai matydamas kalbinu prie blaivystės ir rodyju pragėriamus piningus pasilikti kiseniuje, paszvēsti apsiszvietimui per nusipirkimą gerų laikraszczių ir knygų, szelpti tautiszkus reikalus. Szitas labiausia mano draugams nepatinka ir negalėdami kitaip užpulti, raszo melagingas korespondencijas, buk asz platinu bedievystę. Dar daugumas sziaudien yra tokių mūsų brolių, kurie nieko nesuprasdami apie tautiszkus reikalus ir abelną gerovę, tokius, kurie dėlei to darbūjasi, vadina bedieviais ir jų darbą užbedievizką laiko. Tokiems nieko nelieka, kaip tikt apgailėti jų ir dar daugiau darbūtis, kad jų pertikrinti, kad jie klaidingai daro dėlei nesupratimo. Aiszkui, kad neva mano brolis būtų paraszęs tiesą, nebūtų drovejasis ir tikrą savo vardą pasiraszyti.

Broliai nustokime taip netikusiai darę. Taip darydami nesueisime į vienybę, į kurią nesuleidžia mus apdumtas nū girtybės protas. Todėl stokitės blaivininkais — tokiais bedieviais kaip asz — ir nesakykite, kas nepasigeria, gali ger-

ti. Ne! Kiekvieno gerenczio tūjaus paraudonūja akys, kas reiszkia silpimą proto, ir nors toks visiszkai nepastoja beprocziu, bet apsidumia ant tiek, kad nežino ką daras, ką kalbas, ką budamas blaiviu nedarys, gėdysis to. Blaivystėgi, protas, yra didžiausia dovana Dievo, motina viso gero. Ji atitolina visokius papiktinimus ir veda ant gero. Blaivai gyvendami visados turėsimė ramią sąžinę ir suprasime isz tikro, kas yra bedievystė.

R. Gaubas.

Newark, N. J. P. S. Pranis isz Orange, N. J., 42 num. „Vienybės“ ne visai teisingai apraszė „Palangos Juzės“ draugystę, dėlto-gi atsiliepiame. P. S. Pranis gūdziasi negavęs pakvietimo ant susirinkimo, tas tiesa, bet kodėl p. Pranis per taip ilgą laiką nepasirode ant susirinkimų; mes davėme žinę tiktai kaipo kaltininkui o ne draugui, nes Tamista isz draugystės buvai iszėjęs. Knygų nerodėme dėlto, kad nematėme reikalo, nes Tamista turėjai kaipo kasierius kasos knygelę ir žinojai kiek esi draugystei kaltas. Ne tiesa, buk p. Vaicziulionas užmanęs, buk „Palangos Juzės“ draugystės negeriai mieriai. Mes to negirdėjome. P. Vaicziulionas užsiminė tikt apie szv. Jurgio draugystę, o p. Szopis nurodė, kad tuli nemeilyja prigulėti prie szv. Jurgio draugystės dėlto, kad priverstinai turi atlikti velykinę, nurodė tokiems kreiptis prie Kliubo, kur velykinės nereikalaujama. Tai-gi norint apie tai raszyti, reik raszyti teisingai. Mes Kliubo draugystę gūdojame ir visi kalti esame prie jo prigulėti dėlto, kad politikoje gali me atsiekti savo mierį. Pa-veikslan, mes užmanome, kad visi susitarę vardan Kliubo padūtumėm praszymą apszvietos virszininkui, kad į miesto knygną parupintu lietuvisz-

kas knygas ir laikraszczius, kaipo kad lenkams parupino. Nėra abejonės, kad tas ir įvyktu, jei mes visi vardan Kliubo to pareikalavsimė. Link perkeitimo teatraliszkos draugystės į pagelbinę, tame nieko pikto nematome. „Palangos Juzės“ dr. mieriai pasiliko tie patys ir dėlei pagerinimo dr. buvio nutarėme dūti paprastą pagelbą, nes dėlei mažumo draugų negalėjome knygną įkūnyti bet ir paczią dr. užlaikyti. Prisidedant daugiau draugų, praturtėjus kiek, gal įstengsime ir tai padaryti. P. S. Pranis mislyja, kad „Palangos Juzė“ kaipo teatraliszka gali knygną įkūnyti, bet isz ko įkursi, kad nieko nėra, nei piningų nei draugų. Kiekvienas žino, kiek sanarių priguli ir po kiek ant mėnesio moka, isz to deszimtuko ant mėnesio nieko neisztaisysi. Už knygną nerengimą mes kaltiname pagelbines draugystes, kuriose yra į 200 draugų ir 2-3,000 dol. rudyja bankose, argi negalėtu paskirti po kokius \$200 ant savo apszvietimo. Kiekvienas žino kad mums apszvietimas yra reikalingiausias, dėlto privalumu apie tai rupintis yra tų, kurie gali, o ne tų, kurie apart noro nieko neiszgali. Jeigu „P. Juzės“ draugystė būtų turėjusi gana medegiszky spēkų, be abejonės būtų knygną ir parengusi bei daugiau ir teatru nulozusi. Jug draugystė szv. Jurgio turėdama 800 dolėrių bankoje argi negalėjo kiek paszvēsti ant knygną o „P. Juzė“ būtų visą kasą atidavusi ir turėtumėm jau geidaujama knygną. Beje, mes turėjome S. Jurgio draugystę, kaipo didžiausį ramstį mūsų tautiszkų reikalų, bet dabar tie visi tautiszki reikalai užsibaigė ant to, kad už vyriausį mierį tapo įvesta atlikimas velykinės ir dėlto nėra laiko nei kaszto rupintis apie reikalingesnius daiktus. Labai gailu kad

mūsų žmonės taip nesupratu.

Komitetas.

Brooklyn, N. Y. Visiems yra jau žinoma, kad numirė mūsų klebonas, kun. V. Krauczunas. Laikraszcziai visaip szermentis apraszė ir tuli gana neteisingai. „Saulė“ raszė, buk pats vyskupas laikęs miszias prie laidojimo kun. Krauczuno. Ne tiesa. Prie laidojimo nebuvo nei vienu žėlabnų miszių. Miszias turėjo laikyti arių kuningas, kuris netikėtai apsirgo ir taip viskas liko si, nes kiti visi kuningai buvo jau po miszių. Laike 8 dienų po laidotuvių tapo atlaikytos miszios ant tos intencijos.

Dabar Brooklyniecziams yra reikalingas lietuviszkas kuningas. Dėlto kur rastusi isz liet. kuningų norintis buti mūsų kuningu, lai atsiszaukia pas mūsų vyskupą, Brooklyno decezijos, arba pas parapijos komitetą, ant szitokio adreso:

J. Moliuszis

222 Berry str.

Brooklyn, N. Y.

Reikalai

„Tėvynės Myl. Draugystės“

Union City, Conn. Spalnio 31, 1898 m.

Stovis kasos „T. M. Dr.“	
Spal. 25, Pittston, Pa.	12,10
„ „ „ Waterbury,	5,60
„Vien.“ num. 42	19,05
Viso	\$36,75
„T. M. D.“ kasierius	
I. J. Grieszius.	

Philadelphia, Pa. Asz mislyju būtų labai naudinga, kad „T. M. D.“ rūpos laikytų mėnesinius susirinkimus ir visi vienoje sanvaiteje, kurie visada būtų apgarsinti per organą. Tokie susirinkimai atnesztų daug naudos: kas susiriukimas atsirastų naujų sanarių ir senesniejie neukszaltų, naujų aukų, naujų užmanymų, daug pamokinimų ir prakalbų,

kas taip gi butų garsinama or gane. Žodžiu, tokie susirinkimai nevieno szirdį atgautų prie tėvyniszkų darbų ir „T. M. D.“ kaip augte angų augsztyn. *A. A. Jocis.*

Kun. A. Burbaj jo gyvenimas ir darbai.

Zinote, broliai, kad tūj a. a. kun. Burbai mirus, Amerikos lietuviai vienbalsiai užmanė pastatyti jam paminklą.

Paminklą mes pradėsime statyti tiktai pavasarij, o dabartės dėl to dalyko reikia rinkti pinigus.

Iki sziol yra ant paminklo įėję da neka daugiaus, kaip 100 dolerių. Aukos plaukė isz lėto, nes nebuvo paskirtas nė komitetas, kurs paminkl. statymu butu užsiėmęs.

Dabartės praneszame visiems Amerikos lietuviams, kad statymu paminklo užsims Centraliszkas Komitetas visų Susivienijusių Amerikoj lietuvių.

Tai-gi pinigus ant paminklo statymo galite siųsti ant „Susiv.“ L. Amer.“ kasieriaus vardo, adresas jo toks: Mr. Ch. Radzevyczia, E. Centre str. Shenandoah, Pa. Arba galite siųsti ant „S. L. A.“ prezidento vardo: Rev. J. Žilinskas, Plymouth, Pa.

Susivienijimas vėl, isz savo pusės, tiems, kurie ant paminklo paskirs nemažiaus kaip 25 centus, dūs dovanų kuinge lę, kuri iszėjo sz mėnesį spaustuvėj „Sus.“ Liet. Am“.

Kningelėje toje yra didelė a. a. kun. Burbos potografija, o apart fotografijos da yra trys paveikslėliai, mištiniai: paveikslėlis Plymoutho bažnyczios, paveikslėlis kapinių ir paveikslėlis, perstatantis, kaip kun. Burbos kunas buvo iszlydimas isz bažnyczios.

Apart paveikslėlių yra szeip labai puikus skaitymai apie kun. Burbos gyvenimą, apie uzdejimą lietuviszkų parapijų

Amerikoj, apie liet. laikraszczius ir t. p.

Kurie siųsite, siųskite pinigų per Chekį arba per money order arba jei mažesne suma, galite siųsti paczto mar-kutėmis. *Kn. J. Žilinskas.*

Pirmas pabucziavimas.

Metai dar nesukako, kaip daktaras B. parsikraustė į miestelį V., o jau žmonės placziai apie jį žinojo, sznekėjo ir visais buriais virste virto prie jo. Jieszkodami sau sveikatos. Negana ką daktaras, bet ir žmogus jis buvo labai geras. Ne sykį atsitikdavo, jūg netikt už savo patarmę nieko neimdavo, bet dar nevieną ligonį suszelpdavo keliais skatikais užsimokėti aptiekoje už vaistus. Daugiausiai gero padarė aplinkiniams žmonelėms, įtaisydamas ligonbutį, į kurį priminėjo ligonius, reikalaujančius tankios jo priežiūros, ir tokius, kurie neturėjo vietos, kur galėtu savo galvą priglausti. Vyriausia anų priveizetoja buvo daktarienė, jauna, kaip ir jis pats, žmona. Visai atsidavusi, kaip ir jos vyras, meilei artymo, isz visos iszgalės stengėsi stotis dalininke gerų jo darbų, — ir daug jam padėjo. Trumpame laike taip gerai permanė apie ligonių priežiūrą, jūg drąsiai galėjo eiti į lenktynes su geriausiu felezeriu; tū dar vyrszesnė buvo, jūg prie gero pažinimo darbo prisidėjo karszta jos meilė artymo ir gilus moteriszkės jausimas. Ne mažai naktų parsėdėjo prie ligonių, dalindama vaistus ir ramindama. Žmonės aplinkiniai nesumanytų, kaip atsakyti, jeigu kas paklaustų, katra velytų: daktarą ar jo paczia? katra giliau įsimerkė į jų szirdį? Man rodos, ant galo pagalios maž ne kiekvienas skirtusi ponią daktarienę. Tikriausiai, jūg bobos visos szauktusi jos, nes mėgdamos,

daug sznekėti, bŕivo jai begalo dėkingos už kantrų klausymą pasakojimų apie savo gyvenimą ir vargus, pradedant beveik nū pat lopszio. —

* * *
Daktaro nebuvo. Jo pati trusėsi namie, kada įėjusi tar-naitė apreiszke, jūg kas zin kokia boba atėjo pas daktarą, o jeigu galėtų, nori ir su ponija pasikalbėti. Metusi darbą, daktarienė nuėjo į kambarį, kuriame ligoniai visūmet laukdavo savo eilės. Sėdėjo ten pavidutinio amžiaus moteriszkė, kvietkūta skepetą galvą apsigobusi. O kerccioje stovėjo kudikis taip apvyniotas skepetomis, jūg negalėjai atskirti, vaikiuks ar mergaitė. Deszimtį sykių pabucziavusi daktarienės ranką moteriszkė paszaukė kudikį:

— Zosiuke, eik pabucziūk poniai į ranką! Nedaryk man gėdos, nebuk kaip miszkinė.

Bet Zosiukė tarytum negirdėjo, ką jai motina ar globėja sakė; lindo dar giliau į kerccią ir atsisėdo ant žemės.

— O tai taip visūmet, visūmet! — szaukė boba. — Matyk ponytėle, kaip asz vargstu su tū kudikiu! Niekados nepaklausys, kaip liepta, dar ant patyczių prieszingai viską padarys. Ne kŕitai kaip Dievas mane nubaudė su ta mergaite.

— Kokį turėjai reikalą? — Pati sergi, ar tą mergaitę atvedei pas daktarą?

— Ne pati, ponytėle, ne pati! Aczių Dievui esu sveika, su daktarais niekūmet neušimu ir dabar nebucziau ajusi, kad ne ta mergaitė; namie tiek darbo, kad nė paėsti nėra laiko, o czia dar vežk ją pas daktarą. Dar kaip ant nelaimės daktaro nėra namie! Bet vis tiek, — ponija yra. Žmonės sako, kad ponija dar geresnis daktaras.

Daktarienė nuszypsojo.

— Daktaras tūjaus sugrįž, — tarė; — palukėk valandėlę, o tū tarpu pasakyk man, kas

yra tamistos dukterei?

— Ne mano tai dukte, ponytėle. Dėkui Dievui, turiu asz geresnes dukteris; neprastojo mane Dievas tokioms! Pasakysiu visą pasaką tos mergiukės, nū pat pradzios. Pamatysi ponija, kokia ji yra; ar verta buvo dėl jos taip žuti ir nū darbo gaiszti!

Daktarienė atsisėdo, o moteriszkė taip pradėjo:

Ponytelyte! tad jau sakysiu nū pat pradzios. Jau bus koki... palukėk, kiek tai bus... tūmet mano Jūzüks ką tikt gimes buvo... į Ražancavą szszeri metai sukako. Lygiai, kaip dabar, rudenyje Leiba, kur pirkinis vazinėja, parvežė kas zin kokią jauną moteriszkę su vaiku, sztai su ta paczia Zosiuke, — tūmet antrų metukų tebuvo. Nuszisamdė sau ta moteriszkė mažutėlę kambarėlę nū Plėkių, gale miestelio ir apsigyveno. Dievas gers težino, kas ji buvo. Tikrai ne isz prastųjų, nes su dukterėle visūmet lenkiszkai sznekėdavosi ir maldaknygę lenkiszką skaitė, o daiktai ir apdarai, nors mažai jų teturėjo, bet visi ploni, brangūs.

Atėjo į vieną ir į kitą butą praszyti, kad jai dūtu ką aptavoti arba siuti. Tūjaus keletas mergaiczių ir davė: viena priekaisztėlį, kita skepetėlę... o iszaptavojo taip gražiai, jūg nieks isz mūsų taip nemokėjo. Cielytelaitė skepetėlę skylėta mažesnėms ir didesnėms skylėlėms, permatoma kaip per stiklą. Kaip pradėjo neszti jai darbą — prasziausioji piemenė ir ta dūda jai skepetėlę aptavoti. Zinoma daug neuždirbo, nes keblus darbas, kol kiekviena skylėlė apsisuiva, bet vis galėjo sziaip taip praszimaitinti, jeigu butu elgusis žmoniszkai. Ji gi budavo kaip tikt ką uždėrbs, tūjau savo Zosiukei pripirks saldumynų, pyragėlių, visokių niekniekių, paskui pati po dvi dienas isz bus needusi. Taip sau nieko

buvo moteriskė ir paszneketi su ja galėjai dailiai, bet su savo dukterim. elgėsi beprotiszkai. Ar matėi ponias bent kada, kad vaikas užaugtu į žmogų nemusztas?! O ji ne tikt nemusztė, bet pikto žodelio jai nepasakė. Budavo nubucziūs rankas, vakarais pasakos pasakas, dainūs daineles, iki neužmigs. Visumieliau jai buvo sėdėti su dukterim. Nedėlioje ir į bažnyčią eis abidvi, o paskui niekur nei žingsnio, sėdės trioboje ir vis žais: leles, rėdys, dainūs, pasakos, skaitys. Tokio mylėjimo nemacziau ir nematysiu niekad. Pati budavo nees, kad tiktai dukterei nupirkti pyragėlių, pieno. O rėdė, kaip kokią panaite, pati gi sulopytas ir nutrukusťas jupeles dėvėjo. Net gailėstis emė veizėti į ją, nes matyti, jūg buvo isz ponų kilimo, buvusi turtinga ir laiminga. Kas ji tokia, nesisakė, nors papjauk. Nei pavardės nežinojom; pasisakė tiktai turinti vardą Emilija. Zosiukė vėl buvo begalo ūli ant motinos, nei žingsnio nū jos nepasitraukė. Niekūmet neleido jos Emilija prie vaikų pasiausti, nei pati Zosiukė nesismierkė prie anų, nes isz pradzių kaip kūmet iszbėgdavo į ulyčią, tūjaus piemenys pradėdavo ką nors plepėti ant motinos, kartu ir ant jos. Žinoma vaikai: ką iszgirdo, ta pasakė. Namiegi girdėdavo jie tankiai, kaip tėvai apkalbinėjo Emiliją, gal ji sziokia, gal tokia; vaikai pri siklause, paskui pamatė Zosiukę, ir plepės viską.

(Pabaiga bus.)

Isz praeites.

2000 m. — 1887 m.

per

Edvarda Belamy

Lietuvizskai iszgulėdė Sunis K.

(Pabaiga.)

Apart szejmynos, buvo dar keletas sveczių, mano pažista-

mu. Stalas buvo didei papūsztas, sidabriniais ir kiniszkais porcelėno daiktais, moters buvo apsidarę tamsiais rubais ir turėjo ant savės visokių brangių akmenų, kaip karalienės. Visas paveikslas reiszskė brangumą iszdarbių ir neapre-giamą gražumą.

Visa draugystė buvo labai linksma, nūlatai buvo girdėti jūikai bei linksmos kalbos.

Asz jaučiausi kad vaiksziiodamas lyg po kokią prapultį su kruvinoms aszaroms, su nuliudusia dvasia, meile ir nusiminimu, ir, netikėtai atradau linksmą draugystę pažistamų. Sėdėjau tylėdamas, kolei Edita, mano suziedotinė, pradėjo isz manęs jūktis dėlei mano nuliudimo. Kas mą kenkia? klausinėjo. Kiti svecziai ir namiszkiai lygiai prie jos prisidėję ir asz tapau auka jūkų ir iszsmisliojimų.

Kur buvojau ir ką macziau, kad esu toks nelinksmas draugas? — klausinėjo.

— Buvau ant kalno Galgotos... — atsiliepiu po valandai. — Macziau žmoniją, kybanczią ant kryžiaus. Ar gi niekas isz jusų nežino, ant ko žiuri saulė ir zvaigždės szitame mieste, kad galite kalbėti ir mislyti apie ką noriut kitą. Ar gi nežinote, kad ezion pas jusų duris didelė minia žmonių, vyrų ir moterių, kaulas jusų kaulo, gyvena taip, kad gyvenimas nū užgimimo iki mūrui yra tikt viena kanczia. Klausykite, jie gyvena visai arti, kada nutilsite jūkesi, isz girsite sopulingus jū balsus, gailų rėksmą vaikų jū, mintaczių skurdu ir prasikeikimu, pusiau į gyvūlius pavirte, paniekinimu moteriszkos esybės, parsidūdancziuos už kasų dūnos... Kūmi užsikimszote ausis, kad negirdite tų vaitojimų, pilnų skausmo?... Kas link manęs, negaliu klausytis nieko kito...

Tykumas užvieszpatavo po

mano žodzių.

Pasigailėjimas mane pagavo, kada kalbėjau, bet paziurėjęs ant aplinkui esancziuos draugystės, patėmyjau, kad ji netiktai nesusigraudino, kaip asz, bet veidai jū reiszskė szaltą ir nemalonų nusidyvijimą, kuris Editos akise maiszėsi su dideliu susirupinimu, o jos tėvo piktumu. Moters isz to didei pasipiktino, o vienas isz vyrų užsidedjęs akinius, pradėjo mane tyrinėti su iszreiszkimu moksliszkio žingeidumo. Kada pamacziau, kad daiktai, kurie buvo mą taip nepakeliami, visai jū nesujudino, kada žodžiai, kurie draskė mą szirdį, kada kalbėjau, jūs sukirszino priešzai mane, isz karto tapau kaip apsvaigintas ir galiausiai apėmė mane nusiminimas bei neramumas szirdies. Kokią viltį galėjo turėti skurdžiai ir visas svietas, kad tokie protin-gi vyrai ir jausmingos moters nesusigraudino nū tokių daiktų. Tada atėjo mą ant mislies, kad gal neteisingai kalbėjau. Be abejonės, prastai perstacziaurei kalą. Pyko jie, nes mislyjo, kad norėjau jūs iszszidyti, kada tūm tarpu, Dievas mano liudininku, mislyjau tiktai apie žiaurumus anų faktų, neturėdamas visai mislies uždėti už tai ant jū atsakymą.

Patėmyjęs jū sujudimą ant manęs pradėjau kalbėti ramiaus ir logiszkai, kad pataisyti pirmąjį jū nesmagų ispu-dį. Pasakiau jiems, kad visai nemislyjau jū apskūsti už tai, lyg tiktai jie arba abelnai didzturcziai butu atsakyme už tajį svieta skurdą. Tiesa, visas nereikalingas pervirszis, jeigu butu buvęs sunaudotu kitaip, butų žymiai palengvinęs karczius kentėjimus. Tie brangus valgiai ir gėrymai, puikus rubai, žibanti akmenis, reiszskė prekę nevieno žmogaus gyvaszio. Teisingai imant jie nebuvo be kaltės, kaip žmonės dykadūniai szalyje, kuri kentė baisų badą. Nedaug

vienok gaszlus gyvenimas visu didzturczzių, jeigu tas suczėdy-ta butu, pagerintu svieta skurdą... Taip mažai buvo dėl dalinimosi, kad didzturczziai ir pasidalinus su neturczziom lygiai, butų abudu lygus draugai, su tūmi tiktai skirtumu, kad vargszas laikytu jū už savo brolių ir nepyktu ant jo.

Neiszmanymas žmonių, o ne jų žiaurumas, buvo didžiaja priezasczia draugijos skurdo. Neprasikaltimas žmogaus arba kitos lūmos žmonių padarė draugija taip varginga, bet didelis nesusipratimas, milžiniszkas, apimantis svieta aklumas. Toliaus iszrodziau jiems, kaip keturi penktadaliai žmonijos truso naikinosi ant tarp saviszkos kovos, dėlei stokos organizacijos ir sutikimo tarpe darbininkų.

Stengdamasis iszaiszkinti reikalą kūmi geriausiai, prive-dziau paveikslą nevaisingos žemės, kurios apdirbimas neapsimokėjo vien dėlei nemokėjimo jos apdirbti ir atsakancziame laike.

Iszrodziau, kaip tokiose szalise svarbiausiu veikimu valdzios turėtu buti, idant vandū neitu ant niekų dėlei keno savmylystos arba neiszmanymo pavienio, nes isz to kyla badas. Vandens naudojimas turi buti nūlatai valdzios priziurimas ir pataisomas, pavieniams-gi, dėl tuszczio jū užsigeidimo, nedaleisti jo užtvenkti, nukreipti kitur vagą, arba kito-kiu budu stabdyti jį.

— Darbas žmonijos... — aiszkinu jiems — yra neiszse-miama versme, kuris vienatini-ai užlaiko gyventojus. Toji versmė kiekviename laike yra didei neisztektina ir naudoji-masis isz jos turi buti taip pataisytas, kad kiekvienas laszas iszdātu didziausę naudą, kad svietas nejaustu stokos... Bet tolyma nū tos sistemos yra dabartinė praktika. Kiekvienas naudojasi isz tos versmės pagal savo norą, su lukescziu didelio

suczedijimo ir iszplėszimo viso vaisiaus savo susiedo, idant savūsius galėtu brangiaus par dūti. Su kokiū-gi skupumu buvo laistomi tuli laukai, kada tūmi tarpu kiti degė ant saulės ir didesnė pusė vandens isztekliaus nuėjo per niek. Tokioje szalyje, kurioje ap sukrumas ir spēka tiktai galėjo užtikrinti tulus reikalavimus mažo skaitliaus, tai vienok dauguma buvo didžiausioje beturtystėje, ir likimas silpnųjų ir tamsių kartas skurdas ir nūlatinis badas... Tegul tiktai tauta budo varginama imasi už darbo, apie kurį neatbojo, tegul pataiso dėl abėlnos gerovės sriovę, isz kurios visi semia, o žemė taps vienu žydincziu sodu ir jos vaikams nieko nestokūs...

Apipasakojau jiems medegiszką gerovę, apszvietimą proto ir doriszką pasikėlimą, kokį gali pasiekti visi žmonės isz vien veikianti.

Su užsidegimu kalbėjau apie palaimintą naują sviatą isz jo gausos, apczystytam su tiesa ir apauksintu su broliszka meile, apie sviatą, kuris isz tiesos maž tiktai sapnavosi, kuris taip lengvai galėtu įsikūnyti tarpė musų.

Ir kada asz tikėjau, kad dabar tikrai iszsišlaivys veidai mano giminaiczių ir draugų, jie labiaus niukėsi, pyko ir kilo jūse panieka manęs. Vietoje prasidžiaugimo, moters užsirustino, ir tūmi laiku vyrai pertaukė maž kalbą riksmu ir paniekinimu:

- Beprotris!..
- Vienpusys!..
- Neprietelius draugijos!..

Tokiais tai buvo nekurie isz jų rėksniai; tasai gi, kurs pirmiaus buvo užsidejęs akinius, suszuko:

- Pasakoja, kad neturėsime beturczių!.. ha, ha, ha!..
- Iszmeskite!.. — suszuko mano suziedotinės tėvas, ir ant to ženkle paszoko vyrai nū sėdynių ir metėsi ant manęs.

Iszrodė, kad turės mano szirdis plyszti nū kanczios, kad tas, kas buvo maž taip aiskiu ir taip svarbiu, dėl jų likosi be jokios vertybės, ir, kad asz negalėjau jų pertikrinti. Taip karsztu buvau pastojęs, ir mislyjau, kad tūmi karszcziu sutarpinzcziau kalnus ledų, dabar pajaucziau tiktai, kad galingas szaltis yra apsupęs mano gyvastį. Nejaucziau ant jų piktumo, kada mane apszoko, ir gaivinau tiktai pasigailėjimą dėl jų ir dėl sviato.

Tokiame atsitikime ir nusiiminime, negalėjau jiems pasidūti, kovojau su jais... Aszaros tekėjo isz mano akių... Kanczioje nustojau kvėpūti, dusavau tiktai, gaikcziojau, vaitojau ir netikėtai pasijutau besėdįs ant lovos šavo kambaryje namūse daktaro Leete, ir rytmetiniai saulės spinduliai szvietė maž į akis per atidarą langą.

Buvau kaipo mirsztantis, aszaros tekėjo sriovėmis per veidus ir visas drebėjau. Taip, kaipo pabėgęs prasikaltėlis, kuriam sapnūjasi, kad tapo pagautas ir nuvestas į savo tamsų ir smirdantį kalinį, kuris atidaręs akis, mato tiktai dangaus skliautą ties savim, taip jaucziau dabar asz, kada supratau, kad mano sugrįzimas į XIX amzių buvo tiktai sapnu, o tikras gyvenimas dvidešimtame amžyje.

Baisus paveikslai, kurūs maucziau mano regėjime ir kurių tikrumą galėjau patvirtinti ant pamato senesnio mano gyvenimo, kurie kitados isz tikrųjų buvojo ir iki pabaigai sviato žadįs mielaszirdingus žmones prie aszarų, praėjo jau garbė Dievui ant visados. Nū seniai jau slogintojas ir prispaustasis, pranaszas ir iszjūktojas tapo jau dulkėmis. Visoms eilėms žmonių „turczius“ ir „beturtis“ buvo jau užmirsztais žodžiais.

Bet toje valandoje, kada pilnas buvau neiszsakomo dėkin-

gumo už atpirkimą sviato ir privilegiją mano jame dalyvauti, netikėtai, kaip peiliu pervėrė mane gėda, iszmėtinėjimai sau pacziam, kurie palenkė galvą ant krutinės ir sukėlė troszkimą, kad grabas priglaustu mane kartu su senaisiais draugais. Vienok buvau žmogumi anųjų senųjų laikų. Ką gi padariau, idant pagelbėti tam iszsiliūsavimui, kurį taip garbinau?... Asz, kuris gyvenau anūse barbarybės laikūse, ką dariau, kad privesti ir padaryti tai barbarųbei galą?... Teisingai buvau abejojime dėlei skurdo mano brolių, taip ciniszka ne tikinczių į geresnį gyvenimą, taip aklu garbintoju nedorybės ir senos tamsybės, kaipo ir kiekvienas kitas isz mano artimųjų. Ant kiek tas prigulėjo nū mano asabiszkos įtekės, greicziaus prisidėjau gal prie nutęsimo valandos iszliūsavimo žmonijos, kuri net tada jau buvo prisitaisiusi.

Kokią tiesą turejau szįdien sveikinti iszliūsavimą, kuris buvo dėl manęs iszmėtinėjimu, dziaugtisi diena, isz kurios auszrinės jūkiausi?..

— Geriaus dėl tavęs butų... — skambėjo kokis tai manyje balsas — jeigu anas piktas sapnas butu tikru, o aiskus tasai tikrumas sapnu; geresnė butų tavo dalis, kad stotumeisi už nukryziavotą žmoniją prieszais iszjūkenczią giminę, neguczionai, kur naudojiesi isz turtų, kurių nerinkai, valgai vaisius nū medžio, kurio daržinikus užmuszinėjai...

Ir mano dvasė atsakė:

— Tikrai geriaus!..

Kada ant galo pakėliau galvą ir žiurėjau pro langą, Edita, graži kaip rytas,ėjo į daržą skindama kvietkas.

Skubinausi nueiti žemyn.

Priklaukęs priesz ją su aszaromis iszpažinau, kaip mažai buvau vertas atsikvėpti oru tojo auksinio amžiaus ir kaip dar mažiaus buvau vertas ne-

szioti ant mano krutinės jos vincziavonės kvietkelę...

Laimingas, kuris tokiame sunkiame reikale, kaipo asz, atrado taip mielaszirdingą tiesdarį!..

(Galas.)

Pirmas Balius!

Lietuvaiczių Draugystės bus keliamas ketverge 17 d. Lapkriczio 1898 m. ant Armory Hall Plymouth, Pa. Prasidės 7-ta valanda vakare. Muzika bus konū puikiausia. Tvarka bus visame. Užkvicziam visus lietuvius ir lietuvaites, ne tikt vietinius bet ir isz visos apielinkės pasilinksinti.

Inžanga 25 centai.
Komitetas.

Didelis ir puikus Balius!

Bus keliamas draugystės vardan szv. Jūzapo, Seredoje 23 diena Lapkriczio (November) 1898 m. Armory Hall Pittston, Pa. Prasidės ant 7 vakare. Muzika bus pirmos kliasos. Visus lietuvius ir lietuvaites, ne tikt vietinius bet ir isz visos apielinkės, užpraszome ant to puikaus pasilinksminimo.

Tikietas 25 centai.
Komitetas.

Atsakymai

A. A. Jociui Philadelphiai. Tamistos iszsiteisinimas privalo tilpti „Lietuvoje“, nes ten patilpo apkaltinimas. Priegtam yra perdaug asabiszkumo link Maskolijos Istorijos. Apie vakarines mokyklas jau buvo „Saulėje“.

Parapijonui Mahanoy, City, Pa. Malonėkite paraszyti neperkreiptai visus zodzius kun. Pautieniaus, kokiais jisai keikia bažnycioje „Vienybę“ ir redaktorių.

\$200 Nagrados \$200.

\$200,00 nagrados miestas dūs tam, kuris pagaus arba dūs žinę Chief-burdžiui A. P. Taborui, Shenandoah, Pa., jei bus apgautas razbainykas Wojciech Bialecky, poznanczikas, kuris nuszovė konsztė belį Joną Dando 12 dieną Oc- toberio 1898 m. Iszveizėjimas jo yra tokis kaip arcziausiai galima apreikszi: didelis 5 pėdų ir 5 colių, 64 metų senas, tamsiai geltoni plaukai ir pu- sė žilų, usai žiloki, akys rudos, iszveizėjimo nebjauraus, sveria apie 175 svarus. Szneka gerai lenkiskai ir vokiskai, prastai angliskai.

Kiekvienas amerikonas apie jį žinantis o negalėdamas pats dastatyti, tedūda žinę Shenan- doah, Pa. bulmistrui A. P. Ta- borui, kad nepavesti nagrados kokiam doleriniui. Nagrada yra dūdama iki pagavimui.

A. P. Tabor
Chief Burgess.

Naujos knygos.

„Vienybės“ redakcijai gau- namos szios naujos knygos:

Daugiausiai isz prigimties mokslo naudingi skaitymai su 50 visokių paveikslėlių 25 ct.

Pirmutinė paszalpa umai susirgus 10

Kapai didžių kuningaiks-

ezių ir karalių Vilniuje 10 „Nemuno Vilnys“ Valcas isz lietuviszkų dainų 4 dalise. Sudestė D-ras V. Kudirka. (Su paveikslu sudėtojo ir gra- žiu paveikslu Nemuno tarpe Aleksoto ir Kauno.) 50

Mažas Aukso Altorius. La- bai graži knygelė, kokios dar nebuvo lietuviszkoje kalboje. Popiera balta ir slidi, sudėtos reikalingiausios maldos, o mi- szių maldos tai su paveikslais. Apdarūse sloniaus kaulo su vi- sokiomis kvietkomis \$1,50

Taip gi sloniaus kaulo ap- darūse su nikelio ir perlo kviet- komis iszsodytos, labai gra- žios \$2,00

Didelis Balius!

Draugystė szv. Kazimiero New Yorke kelia dvidezimis ketvirtą metinį balių Subato- je 19 diena Lapkriczio (Nov.) szio m. ant salės po num. 214- 220 Broome str. „Irving Hall“. Maloniai užpraszo visus bro- lius lietuvis ir lietuvaiteis, kaip isz Naw Yorke, Brook- lyno taip ir apielinkės susi- rinkti ant to smagaus pasilink- sminimo. Pradžia ant 8 va- landos vakare.

Inzenga: tikietas su hat check vyrams 25 c.

moterims 15c.

Szirdingai užkviecia
Komitetas.

Petru Arminui.

Aplink su prieszgniais kovodamas
Kaip bitė dirbdams gyvenai
Ir jaunas szirdis mus plėtodams
Mylėt tėvynę mokinai.
Ir tavo darbas neprapūlė
Ir tavo broliszki jausmai
Į szirdis mus visų įpūlė
Ir jūs mes laikome giliai.
Bet varge! varpo liudnas gausmas
Pasklido po visus kampus
Ir nerimasczio baimės jausmas
Mus jaunus apėmė visus.
Ir kur tik eisi, visur szneka
Visi mokintiniai jauni:
Mes Petro Armino netekom

Mes be vadovo palikti

Trumpai tarp mus tu sėklą sėjai,
Baisingas dalgis giltinės
Gražiausią gėlę iszdrevėjo,
Jau ji suvys, jau nezydės,
Jau neskambės saldžioms dainelėms
Jo balsas Lietuvos krasztūs:
Jo siauras ir gilus dyarelis
Tamsiūs Senapilės kapūs.
Daugiaus neszauks jau mus į kruvą
Tautystės mislių nemokins
Neskatys mus gūdot Lietuvą
Tėvynės jausmą neaugins...
Bet tavo mislys sudrutėjo
Jaunų mokintinių szirdy
Gražiais žodeliais praskambėjo
Kaip paukszezių dainos rytmetj'.

Nelaisvėje nuliudęs vienas
Esu retėziais surakys,
Aplinkui — prieszų gyvos sienos
Kaip aitvars prieszas paguldyts.
Nėr ką nė szaukti saldų miegą
Nė merkt nuliuduses akis,
Verge! taupykie vargo diegą
Kęsk kanczias per dienas, naktis.
Bereikalo pakėlės galvą
Žiuriu į tėviszkės krasztūs
Į gimtinės gražiausią kalvą
Kur palikau liudnus laukus.
Dievuliau saulė — motinėle
Užtemo Lietuvos krasztūs
Ir mano mielą krasztužėlį
Tik raudos vienos apdejūs.
Jau dainius liudnas pakabinęs
Kankles, mums džiaugsmo negiedos,
Ir rimtas balsas sutartinis
Po žalią girią nelakios.
Tik aszaras mergelės spaudzia,
Apverkia jaunus bernelius,
Tikt viens vaitojims visur gaudzia
Kaip matant po ledų javus.
Bet Dieve! raminaj mus tautą:

Kas su vargais pasėta bus,

Tas su linksmybe bus nupjauta

Ir tavo žodis neprazus.
Kada-gi žodis tas garbingas
Suszauks vaitojanczius sunus
Į kariaunas narses, baisingas
Ir prieszus apmalszys nūzmius?
Kada-gi liudną žalę spalvą
Paliaus lietuvis nesziot
Ir linksmas keldams drąsei galvą
Pradės kankytojus kapot?
Kada-gi dainius prie krutinės
Kankles bezvanczias pridės,
Kada griausmingos sutartinės
Per kožno szirdį prabilidės?

Pr. Sekupasakas.

Balius! Balius!

Draugystė Didžio Lietuvos Kunigaikščio Gedimino, Brooklyn, N. Y. rengia didelį pirmutinį balių ant savo naudos. Balius bus Sabatoje 12 dieną Lapkričio (November) 1898 m ant Palace Hall po num. 93 Grand str.

Sžiūmi meilingai užkviעיiamės visus lietuvius ir lietuvaites, kaip tai Naujorko, Jersey City ir kitų vietų ant tos gražios zobovos ir pasilinksminimo, nes tokio dar niekadoms Brooklynė nebuvo. Muzika grajys pirmos klasiškos šokių ir kiekvienas bus užganėdintas.

Komitetas.

STEBUKLINGOS GYDUOLĖS.

Nū kurių t. ketenczių ligų išsilydo nū vi. sokių ligų, slusdami azirdingas padėkavones nū savų žinocės už išsilydymą sekanczių ligų:

Plauczių džiova, dusulė, gumbas, patrukimas, papuczkai, disenterije, apmirimas, pažandės, puslės, karpos, strėnų skaudėjimas, kėklės ligā, reumatizmas, k vėly gėlimā, skorbūta galvos užimā, smūguli, mėszlungi, epilepsj, p ršz dliuā, kad dantis užlaikt nū pulimo į keletā miarutų išgydoma, skaudėjimas galvos,

dieglių, slogas, užkurtimas ausų, užstojimas vidurių, zaidulai ir užsise-
nėjusios ronos, išvartymas kirmėlių vaikams ir suaugusiems, užsikrėti-
mas visokių ligų ir t. t., dėl kožnos ligos yra gydūlės naudingiausios iš Europos ir visų krasztų Amerikos, sutaisintos per garsingiausius gydintojus ir naudojamės gydinyčiose Europoj ir Amerikoje. Taiposgi turiu visokių gydomy šaknų, žiedų ir žolių, o ir stanauniukā (pamczoinikā) iš Europos užlaikau. Susipažinęs su visokiom kompanijom pigiau dėl savo tautiečių galiu pardūt. Turiu gydūlę dėl slenkanczių plaukų, visokių diržų ir daiktų reikaligū dėl sveikatos. Ne viešas jau yra patróti-
jas viltį išsigydinimo nes galit naudot išz virsz minėtu gydūliū, o nesigraudysit niekadoms. Keltaud mūs po svieta su Dievo pagelba, daug patyriau praktiko ant ligonū ir tinkanczių gydūliū. Tukstencziū ligonū išzijo ir kožnas dūla tikrā paliudyjimā. Turiu vilti kad lietuviai savo tautiečių ne paniėkins. Norintieji atsizsaukti praszau apraszyti ligā ir kaip ilgai sergate, o dastosit gerā rodā su naudingoms tinkancziom gydūlēm.

Gero velyjantis visiem Lietuviams jusų tikras viengentis.

J. M. BRUNDZA,
Mahanoy City, Pa.

Vyrai lietuviai!

Kaip iš pat pradžios taip ir ant toliaus laikykite prje manę, ba dar cziānieks jokio biznio nedarė, o asz jau laikau, ir kodėl asz nedarysin bizni nes gėrymas ir Cigaras užlaikau pirmo klasiškos ir rodoja pirmutinis.

VINCAS MESZKINIS
Minersville, Pa.

Lietuviu užėiga.

Geriausė užėiga dėl lietuvių iš viso miesto. Prilaikau visokius gėrymus, kaip tai: Alū, Arielkā, Likierā, Vynā ir visokius Cigarus pirmos klesos, taipgi siuncziū pinigūs į visas dalis svieto. Pardūda laivakortes ant visų linijū. Apart to dūdu kiekvienam prieteliszkā rodā.

Todėl nepamrškite jog manō HOPELIS po No 1837 Main Ave. Providence, SCRANTON, PA.

Petras Lipavyczia.

PUKLAUSIAS HOTELIS,
nes niekur negyvi taip gardaus Alucziō, Dekti nės, ar Cigarų išz tikrai turkiszkō tabako, kaip czion, t. y pas

JUZĄ VALINCZIŲ

ant Church str.

EDWARDSVILLE, PA.

BRAVORAS.

(CITY BREWERY CO.)

Kuriamė išdirba skaniausią, geriausią ir sveikiausią, ALŲ ELIŲ ir PORTERĲ.

Po No 600 iki 612 Pearl str.

ELIZABETH N. J.

PETER BREIDT

Locninikas.

Broliai lietuviai! Einat pas visus, uželkit ir pas manę, o tikrai ant ilgiau užlaikite, nes užlaikau geriausius gėrymus, cigarus pirmos klasiškos, o ir rodoje pirmutinis. Užėuk eidamas, pro šalį po N 31 W Coal st. Shenandoah Pa
VINC. LEVONAVICZIA.

Temykite Lietuviai!

Pigiausė lietuviszkā mėsinyczia visame mieste. Matydams menkumą uždarbių pasiryžau pardūti szvieziā ir gerā mėšā už pigiausę prekę, 5 ct pigiaus kaip kitur.

Priegtam pribuvusiems lietuviams išz kitų miesto daliū, perkant pas mane, asz už noku kasztus Strytkario. Mano prekės taip yra žemos, jōg žmonės dyvijasi, kiti mėsinykai jokiu budu negali lygintis su manim.

Kiti inportavotas deszras pardūda po 18 ir 20 c.

Asz pardūda — po 15 c
Galvijienā pardūda nū 3c. iki 6c. ir augszeziaus.

Kumpis virtas kitur po 20c.
Asz pardūdu po — 15c.
Kumpiai szvieži ir rukyti nū 7c. iki 10c.

Kiauliena [pork] nū 9c. iki 10c.
Lasziniai ir laszinukai 9c. ir 10c.
Lasziniai kostumerški po 15c.

Priegtam pardūdu žasis, viszbas, gyvas ir ne gyvas, taiposgi pardūdu kiauszinis, sviestā, bulves, kopustus; viskā pigiausė ir didžiausiame pasirinkime

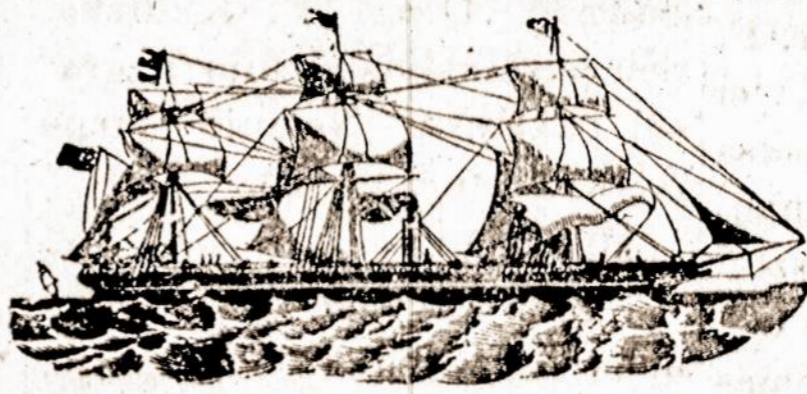
Sim. Arbaciauskas

1211 S. Second str.
PHILADELPHIA, PA.

ANTANAS A. JOCIS,

Office 1312 Filbert str.

Privatiziskas gyvenimas 420 South Broad str. PHILADELPHIA, PA.

Užsiima visokiomis civilnomis ir kriminaliszkomis provomis ir visūse sudūse. Provas už sužeidimā priesz kompanijas pajima varyti už dykā ir visūse miestūse. Parupina ukėsisziskas [citizenship] popiėras ir „Charters” dėl draugyszezių ir kliubū. Išz daro visokius dokumentus, paraszo aplikacijas arba praszymus ir gromatas. Dalias ir kitokias skolas atjieszko, pardūda ir iszrendavoja namus, sztorus, farmas ir iszrėnka rendas. Intraukia į apsaugojimo kompanijas nū ugnies ir gyvasties [fire and life insurance.] Teipgi pardūda laivakortes ant geriausiu ir greicziausiu laivu ir iszsiunczia pinigūs į visas svieto dalis greitai ir pigiai.

Trajanaka!

Ar nori geros Trajankos? Jeigu taip, tai pirk LEWIS'O LIETUVISZKA TRAJANKA susidėdancziā isz czystū žoliū ir szaknū, dailiūse blekiniūse baksukūse sudėta, 50 ct baksukas. Nekurie lietuviszki sztorinkai laiko, arba, jeigu nelaike, mes prisiusim po apturėjimū pirma užmokesczio.

Gal tav plaukai slenka arba nori diktus plaukus turėt? Jeigu taip, tai raszyk pas mus, o gauši rodā, kaip įgyti. Agentū reikalaujame visur. Adressas:

P. W. Bierstein & Co.

107 S. Main Str.

SHENANDOAH, PA.

Daktarka. Johanna Želviene.

Vienintėlė lietuviszkā daktarka gydo visokias ligas. Ofisas ir gyvenimas: ant kampo Centre Ave. ir Church ulycziū. PLYMOUTH, PA. P. O. Box 1105

Ofisas { nū 7 iki 9 ryto,
atidarytas { nū 12 iki 1 po piet,
 { nū 6 iki 8 vakaro.

BRIDGEPORT HOTEL,

JURGIO KRANTAUCKO. Užlaikau visokius gėrymus: Alū, Arielkā, Porterj, Eliū, gerus Cigarus ir t. t. Turiū taipgi salę dėl susirinkimū draugystem ir dėl baltū. Kožnam dūdu gerā rodā reikt. Ie. Tikrai nepamrškite manō antaszō,
Jurgis Krantauckas, 221 Kent Ave. BROOKLYN, N. Y.

Lietuviai izz Minersville's

Juk žinot kur V. MARAZO karczema. Todė kreipkitės pas manę, o pasilinksmysit, nes su kiekvienu noriu gražei ir linksmai laikā praleisti. Teipgi Arielkā, Alutj ir Cigarus pataikau kožnam pagal norā.

Vieta manō visiems gana gerai žinom.
V. Marazas.
MINERSVILLE, PA.

Raszant apie permainymā addresso butinai reikia atsiūsti ir senąjį adresą. Dėl norinczių pamatyti mūsų laikrasztj siuncziame vienā numerj dykai. Prenumerata turi buti isz virszaus apmokėta.

THE WEEKLY

Vienybe Lietuvniku"

APPEARING EVERY WEDNESDAY

The only Lithuanian "NEWSPAPER" in PLYMOUTH, PA. Represents the interest of more than 300,000 Lithuanians in the United States. Subscription only Two Dollars per year.

RATES OF ADVERTISING.

ONE LINE ONCE \$0.25
ONE INCH ONCE \$1.00
ONE INCH, ONE YEAR \$10.00
all communications must be addressed

J. J. Pauksztis & CO. Plymouth, Pa.,

The Printing Office of „Vienybe Lietuvniku" executes the cheapest, promptest and most correct printing in lithuanian language:

108 PRINTING in all modern languages

"Vienybe Lietuvniku"

Iszeina kožnā Seređā, Plymouthe.

KASZTUOJA.

ANT METU AMERIKOJE.... \$2,00.
I UZMARE..... \$3,00.

APGARSINIMAI.

Colis apgarsinimo ant metu \$10,00.
Viena eilute smulkiom raidem 25c,
Uz colj vienā sykj garsinant 100c.
Pajieszkojimai: uz vienā sykj 50c.
Du sykius garsinant 75c.
Tris sykius [uz vienā dolerj] 100c.

Pinigai kitatp nesisunczia, kaip tik per MONEY ORDER, POSTAL NOTE" arba registravotose gromatose, ant szito antaszō:

J. J. Pauksztys & CO.

224 & 226 East Main Str.,
Plymouth, Luzerne Co. Pa.